



INKERIN

K I R K K O

1/89/2014

Uskontotunnit palasivat
Venäjän kouluihin

Shutovan sisarukset
nauttivat työstään

Vastahakoisesta
teinistä kirkkoherraksi



Lapsi- ja nuorisotyössä luodaan mahdollisuuksia



Kuva: Kristiina Paananen

Ps. 24:6-10

Tässä me olemme,
kansa joka pyrkii luoksesi,
joka etsii kasvojasi,
Jaakobin Jumala!
Kohotkaa korkeiksi, portit,
avartukaa, ikeiaikaiset ovet!
Kirkkauden kuningas tulee.
Kuka on kirkkauden kuningas?
Hän on Herra,
väkevä ja voimallinen.
Hän on Herra,
voiton sankari.
Kohotkaa korkeiksi, portit,
avartukaa, ikeiaikaiset ovet!
Kirkkauden kuningas tulee.
Kuka on kirkkauden kuningas?
Kirkkauden kuningas on
Herra Sebaot!

INKERIN

KIRKKO

1/89/2014



Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evankelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3 Pääkirjoitus

4 Uskontotunnit palasivat Venäjän kouluihin

6 Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia

12 Kirkon arkea ja juhlaa Lapsi- ja nuorisotyössä luodaan mahdollisuuksia

14 Koulutuksesta intoa ja valmiuksia työhön

15 Vastahakoisesta teinistä kirkkoherraksi

16 Vauhdikas tehokaksikko nauttii työstään

16 Vauhdikas tehokaksikko nauttii työstään

18 Rakkaus on hoivaa ja hellyyttä

20 Paikkani kirkossa

22 Onnittelemme valmistuneita

23 Heijastuksia

24 Mukana mediassa

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Ihmeiden äärellä

Iloa ja rauhaa kaikille, jotka rakastavat Herraamme, Jeesuksen Kristuksen ylösnousemista ja ilmestymistä.

Kevät alkaa olla voitolla. Se rohkaisee meitä toimintaan, johon ylösnoussut Herra on meidät hyväksynyt ja lähettänyt: tekemään kaikki kansat opetuslapsiksensa. Että kaikki tulisivat tuntemaan, kuinka Herra on hyvä. Jeesuksen Kristuksen hyvyttä me jaamme.

Mahdollisuus tehdä työtä Venäjällä on ihmeellistä. Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä (2. Kor. 6:2). Tämä pelastustyö tuottaa taivaallista hedelmää. Kaikkialla, missä työtä tehdään Herran kunniaksi ja ihmisten pelastukseksi, näkyy kasvua ja uusia ihmisiä, lapsia ja nuoria - olkoon se Pyhä Maria Pietarissa tai seurakunta Keltossa, Muurmansk tai Petroskoi, Kazan tai Orlovka Siperiassa.

Kirkon pitää olla avoin 360-asteisesti. Siten, että Jumalan sana, totuus, ja Pyhä Henki saavat vaikuttaa työssä, eivätkä lihan himot, joita kaunistellaan erilaisilla henkeä vastaan sotivilla ilmaisuilla.

Jumala tekee ihmeitä. Sillä tarkoitamme, että jumalaton tulee uskomaan kolmiyhteiseen Jumalaan. Kunnon ihmisestä tuleekin syntinen, terveestä sairas, joka tarvitsee parantajaa. Meidän lihalliset pyrkimyksemme ja taipumuksemme muuttuvat parannuksen tarpeeksi. Ylösnoussut Vapahtaja avaa eteemme uusia näköaloja, uutta elämää, niin että häpeämme sitä, mitä ennen rakastimme. Opimme elämään Kristukselle ja alamme ymmärtää, mitä on ristin kantaminen, ja mitä on tuntee Kristuksen käskyt, jotka johdattavat meidät kaikkeen totuuteen.

Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme

näkyviin (2. Kor. 4:10). On Pyhän Hengen työtä, joka Jumalan sanassa vaikuttaa, että meidän kuoleman eli Vanhan Aatamin kuoleman kautta syntyy uutta elämää toisessa ihmisessä. Uskon kautta rakkaus pääsee toimimaan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa (2. Kor. 5:20). Näin suuren tehtävän on uskonut meille Jumala; johdattaa ihmisiä pelastukseen. Yhdenkin ihmisen pelastaminen on kuin pelastaisi koko maailman.

Tätä työtä on saatu tehdä kirkossamme. Kiitos Herralle, että resursseja on riittänyt. On innokkaita nuoria, jotka rientävät milloin Siperiaan, milloin Uralin, Moskovan tai Karjalan rovastikuntaan. Inkerin kirkko on nuorten kirkko, jossa sekä sisarilla että veljillä on tehtävää.

Uusi haaste koko kirkossamme on vahvistaa raamattuopetusta seurakunnissa, jotta ihmiset kasvaisivat Herramme tuntemisessa. Ja jotta seurakunnista löytyisi motivoituneita jäseniä opiskelemaan kirkkomme työhön, ihmisten auttamiseksi, so. pelastamiseksi.

Usko on luja luottamus Herran ylösnousemuksen voimaan, joka herättää meissä toivoa ja halua ojentautua sen mukaan, mikä ei näy. Jumalan henki sen kirkastaa.

+ Aarre Kuukauppi





Uskontotunnit palasivat

Venäjän kouluihin



Samaan aikaan kun lännessä kiistellään koulujen uskonnonopetuksen tarpeellisuudesta, idässä ympyrä on tässä asiassa sulkeutunut. Uskonto oli Neuvostoliitossa kielletty oppiaine yli 90 vuotta. Vielä vuonna 1989 painetut oppikirjat julistivat alaluokkien koululaisille: “Lenin eli, Lenin elää, Lenin tulee elämään”. Muutaman kokeiluvuoden jälkeen Venäjän kaikissa kouluissa on opetettu uskonnollisten kulttuurien tai maallisen etiikan perusteita 4. ja 5. luokan oppilaille syksystä 2012 lähtien.

Uusi oppiaine koostuu kuudesta opintokokonaisuudesta, joista vanhemmat valitsevat lapselleen yhden. Valittavana ovat ortodoksinen, islamilainen, buddhalainen tai juutalainen kulttuuri, maailman uskonnollisten kulttuurien perusteet ja maallinen etiikka.

Opintokurssi on suunnattu kehittämään koululaisten moraali-ihanteita ja arvokäsityksiä, joihin Venäjän monikansallisen kulttuurin uskonnolliset ja maalliset perinteet pohjautuvat. Kurssin tarkoituksena on auttaa oppilaita ymmärtämään, miten ne vaikuttavat elämään tänä päivänä ja miten he itse ovat niihin osallisia.

Arvojen rakennusaineita

Uskontojen ja etiikan perusteiden kurssi on sisällytetty 4. ja 5. luokan opintoihin. Venäläisessä koulujärjestelmässä lapsi siirtyy tässä vaiheessa alakoulusta uuteen opiskeluympäristöön. Hänen suhtautumisensa itseään, vanhempiaan, koulua ja opiskelua kohtaan muuttuu ja hän tarvitsee erityistä tukea.

On tärkeää, että siirtyminen lapsuuden arvoista nuoruuden arvoihin tapahtuu tietystä kulttuurisesta ja maailmankatsomuksellisesta kontekstista. Tutustuminen koulussa uskonnolliseen tai ei-uskonnolliseen perinteeseen ei välttämättä johda niiden omaksumiseen. Mutta se auttaa nuorta koululaista luomaan omaa, uutta arvojärjestelmää.

Työskentely oppilaiden perheiden kanssa on kurssin tärkeä osa-alue ja opetuspakettiin kuuluu ”Kirja vanhemmille”. Vain

koulun ja perheen yhteisin ponnistuksin voidaan turvata lapsen täysipainoinen hengellinen ja eettinen kehitys. Havaintojen mukaan lapset ovat alkaneet puhua vanhempiensa kanssa perinteistä ja moraaliarvoista, mikä on kurssin suuri saavutus. Lapsi suhtautuu hienotunteisesti toista opintokokonaisuutta opiskeleviin luokkatovereihinsa, jos hänen vanhempansa ja muut hänelle tärkeät aikuiset suhtautuvat kunnioittavasti muita maailmankatsomuksia edustaviin.

Puolesta ja vastaan

Mielipiteet uskontokurssin ottamisesta kouluihin jakautuvat. Uuden oppiaineen puolustajat painottavat, että on välttämätöntä opettaa kasvavalle sukupolvelle moraaliarvoja, suvaitsevaisuutta ja toinen toisensa kunnioittamista. Vastustajat ovat huolissaan siitä, että koululaiset voidaan varhaisesta iästä alkaen erotella eri ryhmiin uskonnon mukaan. Ei ole poissuljettua, että sillä olisi negatiivisia vaikutuksia ja voisi johtaa eriytymiseen.

Maan eri osissa tehtyjen tutkimusten mukaan uskontokasvatuksen puolesta on noin 22 % kyselyyn vastanneista. Suurin osa venäläisistä vastustaa uskontojen opetusta yleissivistävissä opilaitoksissa ja haluaa, että lapset opiskelevat näitä asioita kotona tai pyhäkoulussa.

Lähes 43 % vastaajista sanoo, että koululaisten ei pidä tuhlaa aikaa uskonnonopintoihin. He viittaavat uskonnon tyrkyttämisen vaarallisuuteen ja perustuslain mukaiseen Venäjän valtion maalliseen luonteeseen. Tätä mieltä ovat useimmat miljoonakaupunkien asukkaat, jotka ovat vähiten riippuvaisia valtiosta

ja muuhun väestöön verrattuna materialistisempia. Moni heistä on edelleen sitä mieltä, että kiinnostusta perinteisiä uskontoja kohtaan on lähinnä maaseudun huonosti koulutetulla ja huonosti toimeentulevalla väestöllä, sekä pienten ja keskisuurten kaupunkien asukkailla. Tuloksissa näkyy, että nykyoppilaiden vanhemmista suurin osa on itse kasvanut ateistiperheissä.

Pietarissa toimivan saksalaisen koulun, Goethe-Schulen, rehtori **Tatjana Byrjova** kertoo, että heidän koulussaan vanhemmat ovat olleet tyytyväisiä siihen, että lapsille opetetaan hyviä asioita. Oppilaat puolestaan ovat olleet kiinnostuneita uudesta oppiaineesta.

Kehitettävää riittää

Rostovin ja Novotsherkasskin metropoliitta **Merkurij** totesi uutistoimisto Interfaxin tammikuussa tekemässä haastattelussa, että joillakin Venäjän Federaation jäsenalueilla toimitaan laittomasti uuden oppiaineen suhteen.

- Vaikka monet koulujen rehtorit eivät vastusta uskontojen kulttuurin opetusta, he pakottavat vastoin lakia vanhempia kieläytymään valitsemasta kurssia, koska käytettävissä ei ole koulutettua työvoimaa. Valinnanmahdollisuuden puute merkitsee valtiovallan päätösten väheksymistä ja on todiste kasvatusalan epäpätevyydestä ja tehottomuudesta niin valtion kuin kirkonkin rakenteissa, metropoliitta jyrähtää.

Seuraavaksi kysymykseksi hänen mukaansa nousee opetuksen laajuus. Metropoliitan mielestä nykymalli on vain “pitkittynyt kokeilu”.

- Luulen, että perinteisten uskontokuntiemme edustajat ovat kansani samaa mieltä siitä, että koulussa on oltava muodossa tai toisessa uskonnon opintoja kaikilla keskikoulun asteilla, jokaisella luokalla, tietenkin valinnaisena oppiaineena.

Metropoliitta Merkurij luettelee myös muita asiassa ilmenneitä ongelmia: koulutyöskentelyyn valmennetun papiston puute, koululaitoksen johdon ja papiston välisen yhteisymmärryksen puute, kurssin opetusmateriaalin puutteellinen työstäminen, opintokokonaisuuksien valintamenettelyn rikkominen sekä opettajien valmentaminen ilman uskonnollisten järjestöjen edustajien osallisuutta. Hänen mielestään ne sisältävät jo valmiit ratkaisumallit päätöksille ja vaativat vain kirkon sekä valtion yksimielisyyttä.

Kirkot haasteen edessä

Ortodoksien yllätykseksi suuri osa moskovalaisista ja pieta-rilaisista vanhemmista on valinnut ortodoksisen kulttuurin sijasta maailman uskonnot tai maallisen etiikan kurssin. Bashkiriassa ortodoksisen kulttuurin perusteet valitsi vain 0,5 % koululaisista, islamin perusteet 4,2 %, maallisen etiikan 73 % ja maailman uskonnot 21,7 %. Tatarstanissa ja Kabardi-Balkariassa ortodoksisuuden ja islamin perusteita ei opiskella ollenkaan. Sahalinille ostettiin oppikirjat, joissa ei huomioida maailman uskonnot -valintaa.

Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukaupin** mielestä valinnoissa heijastuu yhteiskunnan maallistuminen, jumalattomuuden korvautuminen rahanahneudella. Lisäksi ihmiset kavahtavat yhtä ainoaa totuutta.

- 1900-luvun alussa kouluissa pakotettiin opiskelemaan ortodoksista Jumalan lakia. Yhteen oppiin pakottaminen vieraannutti ihmisiä kirkosta ja ortodoksien tulisi muistaa tämä läksy. Nyt ihmiset etsivät tietoa ja vertailevat, miten muut opettavat. Meidän näkökulmastamme se on myönteistä kehitystä, Kuukauppi arvioi.

Luterilaisten asema venäläisessä yhteiskunnassa on historiallisuudesta huolimatta vähäinen. Näköpiirissä ei ole, että luterilaisuutta tullaan kouluissa opettamaan. Se on mahdollista vain, jos joku rehtori uskaltaa kutsua kouluunsa luterilaisen kirkon työntekijöitä opettamaan. Kuukauppi pitää ymmärrettävänä, ettei kouluihin päästetä opettamaan ketä tahansa. Niin tuleekin olla.

Tilausta kristillisille arvoille ja sivistykselle on, sanoo Kuukauppi.

- Ihmiset pyytävät meiltä: Tehkää jotakin! Tätä jatkunee vielä noin kymmenen vuotta. Vaikka yksilökeskeisyys lisääntyy meidänkin maassamme, venäläinen yhteisöllisyys on yhä mahdollisuus kirkolle. Haasteena on siirtä käytännön työhön ihmisten keskelle.

Teksti: Oksana Dyba, Kristiina Paananen

Suomennos: Anitta Lepomaa

Kuvat: Tatjana Skrabina

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

13.12.2013

- Vahvistetaan pastori **Mihail Ivanov**in valinta Pietarin Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherraksi.

- Nimitetään Joshkar-Olan seurakunnan vt. kirkkoherraksi **Sergei Pershin** 1.1.2014 alkaen.

Kirkkoherran virka julistetaan avoimeksi 60 päivän ajaksi.

- Nimitetään **Ivan Laptev** vuodeksi Kupanitsan seurakunnan kirkkoherraksi 09.01.2014 alkaen.

- Jatketaan **Gennadi Moskalevin** kirkkoherran valtuuksia vuodella Novosibirskin Kristus Vapahtajan seurakunnassa 13.12.2013 alkaen.

- Jatketaan **Vladimir Nikiforovin** kirkkoherran valtuuksia kahdella vuodella Ulan-Uden Kristuksen Armon seurakunnassa.

- Kutsutaan lähetystyöhön Ulan-Uden Kristuksen Armon seurakuntaan **Joel Norvik** (Kylväjä) kevästä 2014 alkaen.

- Kirkkohallituksen kokouspäivät v. 2014 ovat: 24.01. ; 14.03. ; 23.05. ; 12.09. ; 10.10. ; 12.12.

Raamattukoulun startti Pietarin rovastikunnassa

Aktiivisille seurakuntalaisille ja vapaaehtoisille työntekijöille tarkoitettu raamattukoulu on alkanut Pietarin rovastikunnassa. Ensimmäiseen opintokokonaisuuteen osallistui yli 30 ihmistä 14.-16.2. Haapakankaan seurakunnassa. Aloituspäivän aiheenä oli ”Hengellinen elämä”. Viikonlopun opetuksesta vastasivat pastorit **Aleksei Krongolm** (Petroskoi), **Jaroslav Boitshenko** (Nizhni Novgorod), **Leif Camp** (Pietari) ja **Ivan Laptev** (Keltto).

Raamattukoulun ”Hengellisen kasva-

misen kurssi” pitää sisällään kahdeksan kokonaisuutta. Opetusta järjestetään yhtenä viikonloppuna kolmen kuukauden välein. Jokaisesta jaksosta annetaan todistus. Opiskelun voi aloittaa mistä tahansa kokonaisuudesta. Kurssi pidetään Pietarin rovastikunnan seurakunnissa sekä Teologisessa Instituutissa. Koulutuksesta vastaavat lähetystyön toimikunta ja Teologinen Instituutti.

IK:n tiedotus

Säästökuuri Inkerin kirkossa

Inkerin kirkko on ajautunut tiukkaan taloudelliseen tilanteeseen. Kirkolta on mm. peruttu jo luvattuja tukia ylläpitäen, eikä taloutta ole ehditty sopeuttaa muutoksiin. Säästötoimenpiteet koskevat keskushallintoa ja Teologista Instituuttia. Menoja on karsittu lähinnä keskuskanslian henkilöstökuluista, mikä

on vaikuttanut mm. lapsi- ja nuorisotyöhön. Tuloja pyritään kasvattamaan vuokraamalla kirkon omistamia tiloja Pietarissa ja lisäksi Keltossa Instituutin käyttämistä rakennuksista.

IK:n tiedotus

24.01.2014

- Nimitetään pastori **Andrei Savolainen** hoitamaan papin tehtäviä Kolppan Pyhän Pietarin seurakuntaan.

- Vahvistetaan **Dina Korepanovan** valinta Uralin rovastikunnan Kazanissa olevan raamattukoulun johtajaksi kahdeksi vuodeksi 1.1.2014 alkaen.

Ekumeenista rukousviikkoa vietettiin Pietarissa

Kristittyjen ykseyden ekumeenisen Rukousviikon päätapahtuma, yhteinen jumalanpalvelus, pidettiin 23. tammikuuta roomalais-katolisessa Neitsyt Marian kirkossa Pietarissa. Jumalanpalvelusta johti katolinen arkkipiispa **Paolo Pezzi** Jumalan Äidin arkkipiispakunnasta Moskovasta. Hänen kanssaan kristittyjen ykseyden puolesta rukoilivat Venäjän ortodoksisen kirkon, Inkerin evankelis-luterilaisen kirkon sekä Armenian apostolisen kirkon edustajat. Inkerin kirkkoa edusti Pyhän Marian kirkkoherra **Mihail Ivanov**.

Rukousviikon tilaisuuksiin osallistuu sekä seurakuntalaisia että paimenia eri kirkkokunnista. Pyrkimykset ykseyteen eivät rajoitu ainoastaan tähän yhteen viikkoon, vaan se poikii erilaisia yhteisiä aloitteita ympäri vuoden.

IK:n tiedotus

Inkerin kirkon tuoreimmat uutiset

www.inkerinirkko.fi
www.elci.ru

URKUILMIÖ PIETARISSA



Pyhän Marian kirkon konsertit Pietarissa keräävät kuulijoita satamäärin, jopa seitsemänsataa kerrallaan. Voidaan puhua jopa ilmiöstä. Ihmiset tulevat ja kuuntelevat seisten, monet koko konsertin, sillä ylimääräisetkin istuimet ovat täynnä.

Konserteissa käy paljon nuoria, joille opiskelijoina ei ole mahdollisuutta mennä maksullisiin konsertteihin, kertoo Pyhän Marian kanttori-urkuri **Marina Väisä**. Sana kirkon avoimesta ja mukavasta ilmapiiristä, sekä hyvistä konserteista ja hienoista uruista, kulkee suusta suuhun ja on parasta mainosta. Urkukonserttien suureen suosioon vaikuttavat tunnetut konsertoijat Pietarista, Moskovasta, Suomesta ja muualta maailmalta.

Kirkkoherra **Mihail Ivanov** lisää konserttien suosioon sen, että kirkon toiminnan ja konserttien puolesta rukoillaan, ja niiden eteen on tehty paljon työtä venäläisen yleisön keskuudessa. Jo kohta urkujen saamisen jälkeen Ivanov totesi, että urut ovat kirkon paras lähetystyöntekijä - niin paljon ne tuovat uusia ihmisiä kirkon toimintaan mukaan. Pyhän Marian

konsertit ovat päässeet Pietarissa myös nettisivustojen konserttiohjelmiin, joita paljon seurataan.

Lauantai-illan konsertteja kutsutaan musiikkipalveluiksi. Konserttien alussa kerrotaan, mikä on luterilainen kirkko, jaetaan Sanaa, tai kerrotaan kirkkomusiikista ja säveltäjistä. Konserttavieraita kutsutaan jumalanpalveluksiin ja seurakunnan muuhun toimintaan, sekä innos-

tetaan keskusteluun siitä, mistä kristinuskossa on kysymys. Monet tulevat keskustelemaan konsertin jälkeen. Uusissa rippikouluryhmissä on runsaasti konserttien kautta tulleita aikuisia. Konserteissa kannetaan aina kolehti, mikä on kottanut seurakunnan itsekannattavuutta tuntuvasti.

Tuulikki Vilhunen

Sana on kiirinyt Pyhän Marian tasokkaista konserteista ja uruista. Musiikkipalvelukset vetävät nykyään kirkon ääriään myöten täyteen lähes joka viikko.



VOUKSENRRANNAN KIRKON UUSI ELÄMÄ

Vuoksenranta (Ozjorskoje) on entinen suomalainen pitäjä keskellä Karjalankannasta. Seurakunta perustettiin v. 1913, ja oman kirkkorakennuksen se sai 1935. Valkoiseksi rapattu kirkkorakennus toimi neuvostoaikana mm. kulttuuritalona, kolhoosin konekorjaamona ja navettana.

Vuoksenrantalaiset ja Vuoksenranta-seura ovat toimineet ahkerasti entisen kirkkorakennuksen kunnostamiseksi ja hautausmaan siivoamiseksi jo 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Kirkon ympä-

rillä oleva alue on arvokasta vapaa-ajan-asuntoaluetta ja niinpä Viipurin aluehallinnon johtaja, nykyisin Leningradin alueen varakuvernööri **Konstantin Patrajev** sai sydämelleen kirkon kunnostamisen. Hänen vaikutuksestaan kirkko sai uuden katon. Patrajev on itsekin osallistunut talkootöihin. Myös pääministeri **Matti Vanhasen** vieraili Vuoksenranta-juhlissa v. 2010 vauhditti kirkon korjausta.

Korjaustalkoisiin ovat osallistuneet niin paikalliset kuin vuoksenrantalaiset

Suomesta. Syksyllä 2013 se saatiin jo niin hyvään kuntoon, että Vuoksenranta-seura luovutti kirkon avaimen Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukaupille**. Vuoksenrantaan ei ole perustettu uutta luterilaista seurakuntaa, mutta piispa Kuukauppi toteaa, että kirkkoa tullaan käyttämään kesä- ja leirikirkkona ja suomalaisten toivotaan osallistuvan edelleen toimintaan kirkon hyväksi.

Tuulikki Vilhunen

Norjalaisia ystäviä Kuolan niemimaalla

Keskellä Kuolan niemimaata, Revdan Pyhän Marian seurakunnassa, vieraili viime vuoden loppupuolella ryhmä ystävyysseurakunnasta Norjasta. Tapaamiset ovat jatkuneet vuosien ajan.

Jo silloin, kun Nevostoliitossa vielä rakennettiin sosialismia ja yhteiskunnassa vallitsi tieteellinen ateismi, lännen kristityt useiden sukupolvien ajan rukoilivat idässä olevien pelastumisen puolesta.

Kenties nämä rukoukset lopulta romahduttivat rautaesiripun. Nyt tapamme vieraat tulivat ensimmäisten joukossa lännestä saarnaamaan meille evankeliumia ja helpottamaan sitä humanitaarista katastrofia, johon jouduimme

1990-luvun alun poliittisessa ja sosiaalisessa kaaoksessa.

Norjalaisten vuosittain kerätyillä varoilla on Revdassa voitu järjestää ruokailu vähävaraisten perheiden lapsille tähän päivään saakka. Monet asukkaat Luujärven ankealla alueella ovat saaneet myös taloudellista tukea lännen kristityiltä.

Tulkkien puutteessa päädyimme tällä kertaa lukemaan Roseniusta, joka on tuttu paitsi Skandinaviassa, myös Venäjän luterilaisten keskuudessa. Onneksi epäviralliseen keskusteluun ja seurusteluun ei tarvita monimutkaisia kielikuvia. Va-



Norjan kristittyjen ja Revdan seurakunnan ystävyys on jatkunut jo vuosien ajan

paampi keskustelu sujui englanninkielellä seurakunnan nuorten avustuksella.

Vladimir Jakushov
Suomennos: Kristiina Paananen

Kirjallisia sopimuksia avioliiton hoitamisesta

Teksti: Valerij Antipov
Suomennos: Kristiina Paananen

Joulu ja uusivuosi ovat perinteisesti perhejuhlien aikaa ja osittain siksi Rzevin seurakunnassa pidettiin 5.-7. tammikuuta perheseminaari, jonka aiheena oli ”Avioliiton rikastuttaminen”. Seminaarin vetivät lähetystyöntekijät **Hannu ja Elina Heikkilä** sekä Rzevin kirkkoherra **Valerij Antipov** vaimonsa **Natalin** kanssa. Seminaari alkoi jumalanpalveluksella

ja jatkui tutustumisen jälkeen käytännön työskentelyllä. Päiviin sisältyi myös vapaa-ajan ohjelmaa ja yhteisiä illanviettoja nuotiolla blinejä paistaen. Viimeisenä päivänä osallistujat laativat kirjallisen sopimuksen oman avioliittonsa hoitamisesta. Jokainen perhe kirjasi ylös konkreettisia asioita, joita he aikovat tulevaisuudessa harjoitella ja kehittää avioliitossaan.

Perhetyö on tänä päivänä erittäin tärkeää ja tarpeellista. Se pitää sisällään kysymyksiä aviopuolisoiden välisestä suhteesta, lasten kasvatuksesta ja vanhusten hoitamisesta. Millaisia lähetystyön mahdollistavia lahjoja onkaan yhdellä ainolla uskovaalla perheellä. Ja mikä valtava voima on siinä, jos seurakunnassa on useita tällaisia perheitä.



Elämä jatkuu Puolimatkan kodissa Siperiassa. Asukkaat ja seurakuntien työntekijät rakensivat uuden talon viime vuonna palaneen tilalle.

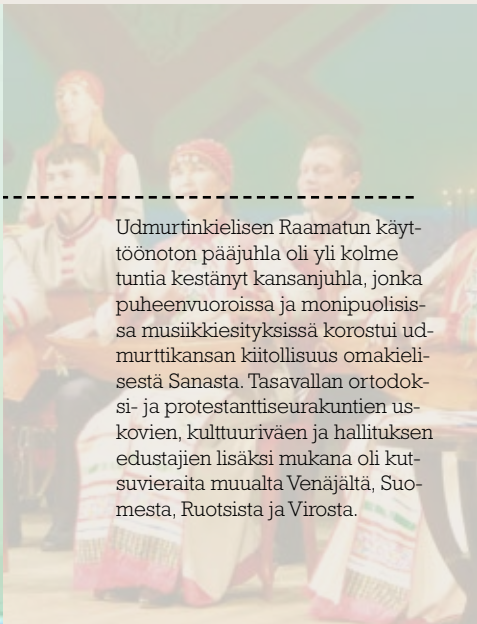
- Meillä on koti, jossa olemme syntyneet ja kasvaneet; hengellinen koti, joka on seurakunta, kirkko; ja meillä on koti myös Taivaassa. Tämä Puolimatkan talo on koti lapsuudenkodin ja kirkon välillä. Se auttaa tekemään valintoja hyvän ja pahan välillä ja vahvistumaan hyvän tekemisessä. Se auttaa kääntymään Jumalan puoleen ja pysymään Hänessä, sanoi Melanen vihkimispuheessaan.

Helmikuussa 2013 sähköviasta alkanut tulipalo tuhosi vasta puoli vuotta toimineen edellisen kuntoutuskeskuksen, jossa asukkaille luotiin edellyksiä aloittaa uudenlainen elämä. Rakennus oli vakuutettu täydestä arvosta. Vakuutusrahoilla ostettiin keskeneräiseksi jäänyt hirsirakennus ja suurin osa rakennusmateriaaleista. Läheisten seurakuntien työntekijät ja kodin asukkaat rakensivat uuden talon omin käsin. Se kertoo siitä, että vapautuneet vangit ovat jo saaneet uuden otteen elämästä, joka perustuu heidän uskoonsa Jumalaan.

Teksti ja kuva: Diakoni Vjatseslav Ostanin
Suomennos: Tuulikki Vilhunen

Uusi Puolimatkan koti vihittiin

Novosibirskin lähellä, Ylä-Tulan kylässä, vihittiin 17.12.2013 uusi, vapautuville vangeille tarkoitettu Puolimatkan koti vuosi sitten palaneen tilalle. Rakennuksen vihkivät Siperian lääninrovasti Ville Melanen ja Novosibirskin kirkkoherra Gennadi Moskalev. Paikalla olivat vankilatyön johtaja, diakoni Vjatseslav Ostanin sekä Puolimatkan kodin asukkaat.



Udmurtinkielisen Raamatun käyttöönoton pääjuhla oli yli kolme tuntia kestänyt kansanjuhla, jonka puheenvuoroissa ja monipuolisissa musiikkiesityksissä korostui udmurttikansan kiitollisuus omakielisestä Sanasta. Tasavallan ortodoksi- ja protestanttiseurakuntien uskovien, kulttuuriväen ja hallituksen edustajien lisäksi mukana oli kutsuvieraita muualta Venäjältä, Suomesta, Ruotsista ja Virosta.

UDMURTIT SAIVAT OMAN RAAMATUN

Teksti: Anita Laakso – RKI:n toiminnanjohtaja
Kuvat: RKI:n arkistot

Viime marraskuussa udmurtit viettivät ilon ja kiitoksen juhlaa omakielisen Raamatun ilmestymisen johdosta. Pääjuhla pidettiin 21.11.2013 Udmurtian tasavallan pääkaupungissa Iževskissä. Udmurtinkielinen on viides Venäjän alueen kielillä ilmestynyt Raamattu ja sen julkaisi Raamatunkäännösinstituutti (RKI).

Udmurtteja on 550 000. Heistä 30% asuu nimikkotasavallassaan, loput sitä ympäröivillä alueilla. Udmurtit ovat ortodokseja, mutta heitä kuuluu myös protestanttisiin seurakuntiin. Inkerin kirkolla on seurakunta Udmurtiassa, Gurez-Pudgassa. Perinteistä luonnonuskontoa harjoittavia udmurtteja on Etelä-Udmurtiasa ja mm. Baškortostanissa.

Omakielisen Raamatun kivinen tie

Udmurtin kirjakielen syntyvuotena pidetään vuotta 1775. Raamatunkäännöstyö aloitettiin v. 1803, mutta vasta v. 1847 ensimmäinen raamatunosa, Matteuksen evankeliumi, näki päivänvalon. Evankeliumit julkaistiin udmurtiksi v. 1904.

Neuvostoaika tukahdutti raamatunkäännöstyön. Vuonna 1973 Tukholman Raamatunkäännösinstituutti aloitti uudelleenpainatus- ja käännöstyön Neuvostoliiton vähemmistökielille. Työhön

päästiin tosissaan 1990-luvun alussa. Evankeliumit julkaistiin v. 1991 ja Uusi testamentti 1997.

Udmurttien pitkä odotus palkittiin

Raamattu udmurtiksi valmistui lähes 22 vuoden työn tuloksena. Tekstin käänsi diakoni **Mihail Atamanov**, isä Mihail. Käännöksen tarkistamisesta vastasi RKI:n työntekijä **Marja Kartano**. Hanketta tukivat Avainmedia, Suomen Pipliaseura sekä yksityiset lahjoittajat. Raamatusta otettiin Iževskissä ensin 5000 kappaleen painos ja tammikuussa 3500 lisäpainos.

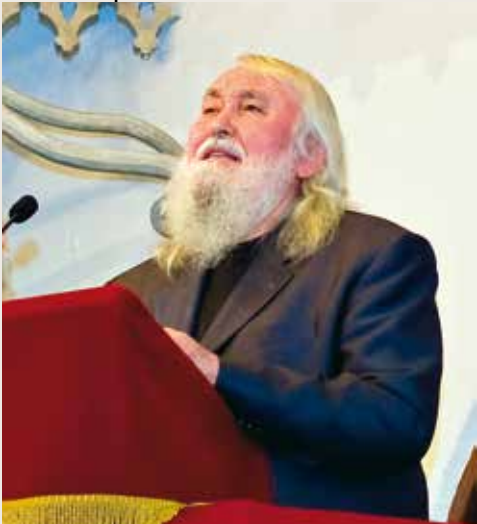
Raamatunkäännöstyö on mahdollistanut jumalanpalvelustekstien kääntämisen udmurtiksi. Ortodoksit ovat voineet pitää omakielisiä jumalanpalveluksia joulukuusta 2005 alkaen. Uskovat ovat innostuneet kirjoittamaan runoja udmurtiksi sekä sanoittamaan ja säveltämään hengellisiä lauluja.

Udmurtian tiedotusvälineet ovat seuranneet raamatunkäännöstyötä tiiviisti vuodesta 1991 asti. Se on tuonut paineita, mutta hyötyäkin siitä on ollut. Kun ihmiset kyselevät Raamatusta, isä Mihail vastaa heille radio-ohjelmien ja lehtien kautta. Viime syyskuussa Udmurt dunne

-lehdessä julkaistiin raamatunlukuohjeet.

- Kansamme tarvitsee tiedon Jumalasta, ja sen vuoksi Raamatua ovat odottaneet kaikki udmurtit: uskovaiset ja yhtä lailla ne, joille kirkkotie ei ole vielä tullut tutuksi – niin oppineet kuin tavallinen kansakin. Suokoon Jumala, että Raamatusta tulee lukijoille rakas, sanoo isä Mihail kiitollisena suuren urakan jälkeen.

Isä Mihaililla on takanaan valtava urakka. Raamatun kääntäminen udmurtiksi kesti lähes 22 vuotta. Käännöksen tarkistamisesta vastasi RKI:n työntekijä Marja Kartano. Työryhmän apuna olivat Yhtyneitten Raamatuseurojen konsultit.



Musiikin riemua Uralilla

Uralin rovastikunnan raamattukoulun järjestämään musiikkiseminaarin osallistui 15.-17.11.2013 Joshkar-Olassa noin 30 henkeä rovastikunnan eri seurakunnista. Jo aamulla kävi selväksi, että kyseessä oli musiikkiin liittyvä tilaisuus, kun aamupalapöydässä yksi toisensa jälkeen alkoi laulaa ruokavirttä kahdessa tai kolmessakin äänessä.

Raamattukoulun johtaja, **Dina Korepanova**, jolla on tutkinnot sekä teologiasta että musiikista, luennoi aiheista ”Raamatun henkilöiden musiikkimaailma” sekä ”Musiikki ja jumalanpalvelus Vanhassa ja Uudessa testamentissa”. Korepanova jakoi osallistujat kolmeen ryhmään, jotka saivat käytännön harjoituksia Psalmeista.

Toisen osuuden veti moskovalainen **Darja Shkurljateva**, joka opettaa Kelton Teologisessa Instituutissa luterilaisen musiikin hymnologiaa ja historiaa. Hän kertoi musiikin roolista

Martti Lutherin elämässä sekä luterilaisuuden merkityksestä Bachille. Samalla Shkurljateva esitteli Inkerin kirkon uutta virsikirjaa.

Joshkar-Olan seurakunta on kaksikielinen. Tilaisuuksissa käytetään sekä venäjän- että marinkieltä. Birskin seurakunnan kirkkoherra **Vjatcheslav Abdullin** kertoi marin- ja venäjänkielisen virsikirjan edistymisestä ja näytti joitakin sivuja tulevasta kaksikielisestä kirjasta. Tämä kertoo siitä, miten Inkerin kirkko on monikielinen.

Sunnuntain jumalanpalveluksen jälkeen seminaariin osallistuneet lauloivat seurakunnalle uudesta virsikirjasta. Seurakuntalaiset puolestaan tarjosivat yllätyksen esittämällä laulun, jonka oli sanoittanut Uralin lääninrovasti **Vladimir Botshkov** ja säveltänyt Joshkar-Olan seurakuntaan kuuluva muusikko **Inga Pogonina**.



Kirkkokuoro ”Terve” esiintyi Kontupohjan kirkossa hengellisen musiikin festivaalissa yhdessä musiikkikoulun viulistien kanssa, joita johti Vera Toropova.

Hengellisen musiikin festivaali laajenee Kontupohjassa

Suuren suosion saanut Karjalan tasavallan Savoin hengellisen musiikin festivaali järjestettiin Kontupohjassa 15.-16. helmikuuta jo viidennen kerran. Kaksipäiväiseksi laajentuneen tapahtuman ensimmäisenä päivänä Taiteiden palatsissa esiintyi tunnettuja kuoroja Karhumäen piiristä, Petroskoista, Kontupohjasta ja Pietarista.

Toisena päivänä festivaali jatkui luterilaisessa kirkossa. Musisoijat kolmesta eri seurakunnasta sekä musiikkikoulun oppilaat ja opettajat esittivät monipuolisen ohjelman maailman klassikoista nykyajan teoksiin. Musiikkiesitysten yhteydessä seurakunnan pastori piti puheen. Esiintyjiä ja yleisöä tervehti myös Kontupohjan hallintopäällikkö **Oleg Panov**. Hän korosti festivaalin rakentavaa roolia ja toivotti sille menestystä tulevina vuosina.

Luterilaisia festivaalissa edustivat kirkkokuoro ”Terve” sekä instrumentaalitrio. Kuoro esitti **Ljudmila Semenov**in johtamana Händelin oratorion, johon myös musiikkikoulun viulustit osallistuivat. Triossa esiintyivät **Olga Gushkalova** (melodika), **Irina Tobolkina** (urut) ja **Nikolai Mahmudov** (huilu).

Kontupohjan luterilainen seurakunta osallistuu musiikkifestivaaliin ja myös sen valmisteluihin aktiivisesti. Ensimmäisen kerran festivaali järjestettiin ainoastaan luterilaisessa kirkossa.

Oksana Dyba
Suomennos: Kristiina Paananen

Moskovan Patriarkaatti kutsui Inkerin kirkon tapaamiseen

Moskovan Patriarkaatin ulkosuhteista vastaava metropoliitta **Hilarion** tapasi 25.11.2013 Moskovassa Inkerin kirkon delegaation, johon osallistuivat piispa **Aarre Kuukauppi**, Teologisen Instituutin rehtori **Aleksandr Prilutskij**, vikaari **Olav Pantsu** ja kirkkoherra **Igor Alisov**. Patriarkaatin puolelta tapaamiseen osallistuivat myös Kristillisten kirkkojen välisten suhteiden sihteeri **Dmitri Sizonenko** ja osaston työntekijät **E.S. Speranskaja** ja **A.S. Borzov**.

Metropoliitta Hilarion totesi, että Inkerin kirkon ja Venäjän ortodoksisen kirkon näkemykset ovat yhteneväiset kristinuskon arvojen säilyttämiseksi modernissa, sekulaarissa yhteiskunnassa. Hän korosti tarvetta suojella perinteisiä kristillisiä arvoja. Inkerin kirkko sai kiitosta metropoliitalta monissa moraalissa ja teologisissa kysymyksissä.

Piispa Kuukauppi kertoi Inkerin kirkon nykytilanteesta. Huolimatta monista vaikeuksista, kuten ulkomailta tulevan taloudellisen tuen epäämisestä, Inkerin kirkko avaa uusia seurakuntia. Esillä olivat myös 1700-luvulla rakennetun, mutta tulipalossa v. 2002 pahasti vaurioituneen Pyhän Annan kirkon siirtyminen Inkerin kirkon hallintaan, sekä Inkerin kirkon diakoniatyö ja kirkon osallistuminen kristillisten organisaatioiden kansainväliseen työhön.

Teologisen Instituutin rehtori **Aleksandr Prilutskij** esitteli Inkerin kirkon teologista koulutusta. Kokouksen osanottajat ilmaisivat toiveensa yhteistyön kehittämisestä tulevaisuudessa. Erityisesti huomiota sai teologinen koulutus.

Lähde: Patriarchia.ru -sivusto
Suomennos: Tuulikki Vilhunen

Viisi sileää kiveä Joshkar-Olassa

Teksti: Valja Jarantseva, Joshkar-Ola
Suomennos: Kristiina Paananen



Uralin rovastikunnassa, Joshkar-Olassa, pidettiin marraskuussa leiri, johon osallistui seurakunnissa nuorisotyötä aktiivisesti tekeviä. Leirin teemana oli ”Viisi sileää kiveä”, joka viittaa Raamatun kertomukseen Daavidista ja Goljattista. Ohessa joitakin leirin herättämiä ajatuksia.

Jokaisella on oma Goljattinsa. Me taistelemme pimeyden voimia vastaan, mutta yksin emme selviä. Voitto tulee Jumalta: Emme me, vaan Kristus meissä. *Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa (1.*

Joh.3:18). Mitä enemmän huolehdimme ihmisistä, sitä enemmän rakastamme heitä.

Ihmiä tulisi opettaa kaipaamaan Jumalan valtakuntaa sekä kirkon sisällä että sen ulkopuolella. Jos kirkko pyörii vain itsensä ympärillä ja seurakunta tuntee olonsa kotoiseksi omassa pikku maailmassaan, seurauksena on hengellinen rappeutuminen. Passiivinen kirkko on hyödytön omassa yhteisössään ja kykenemätön toteuttamaan Jeesuksen antamaa suurta tehtävää. Yksikään kirkko ei voi olla elävä, ellei se tee työtä itsensä ul-

kopuolella. Ulos lähteminen on vaikeaa, mutta välttämätöntä.

Kirkon täytyy vaikuttaa aktiivisesti nuorison keskuudessa. Ympärihän maailmakin meidät monilla jumalattomilla ”saarnaajillaan”, jotka ovat aktiivisempia kuin me. Työpaikoilla, kouluissa, yliopistoissa jne. nuoret on opetettava näkemään todellisuutta oikein. Heidät on opetettava vastaamaan joskus ”ei” ja ratkaisemaan konflikteja, jotta he oppisivat omassa elämässään tekemään itsenäisesti päätöksiä.



Lapsi- ja nuorisotyön asema seurakunnissa vaihtelee erilaisista syistä. Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön toimikunnan tehtävä on auttaa seurakuntia löytämään omat työtapansa sekä koordinoita kirkon yhteisiä tapahtumia ja uusien työntekijöiden kouluttamista. Työssä on mukana suuri ja innokas joukko vapaaehtoisia nuoria, jotka toimivat aktiivisesti omissa seurakunnissaan.

Nuorten rippileiri yhdistää pitkin Venäjää olevien Inkerin kirkon seurakuntien nuoria.

Lapsi- ja nuorisotyössä luodaan mahdollisuuksia

Teksti: Veronika Shutova – Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön johtaja

Suomennos: Kristiina Paananen

Kuvat: Lapsi- ja nuorisotyön arkisto

Venäjällä on sanonta "Lapset ovat elämän kukkia". Sekä kukat että lapset tarvitset hoitoa ja huolenpitoa. Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön motto on Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8). Työmme perusta on Jumalan rakkaus. Täydellisenkin huolenpito ilman rakkautta on pelkästään velvollisuuksien täyttämistä. Sanomme usein, että parempi vähän, mutta rakkaudella, kuin paljon, mutta ilman rakkautta. (Snl. 15:17)

Rakkaus saa kutsumaan kirkkoon uusia ihmisiä. Jokainen järjestämämme leiri ja tapahtuma on avoin kaikille, myös epäuskoisille lapsille ja nuorille. Tullessaan järjestämiimme tapahtumiin ensikertalaiset kyselevät paljon. Myöhemmin he toteavat ihmetelleensä sitä, millä tavalla uskovat nuoret ovat ottaneet heidät vastaan. Salaisuus on rakkaus.

Rakkaus ilmenee suhteessamme kaikkein pienimpiin. Toiminnastamme löytyy paikka aivan pienillekin lapsille, jotka tulevat äitiensä kanssa joissakin seurakunnissamme toimiviin vauva-piireihin. Jo varhaisessa vaiheessa he oppivat tutkimaan Raamatua yhdessä vanhempiensa kanssa.

Meillä on tilaa myös niille pikkulapsille, joilla ei ole vanhempia. "Elämän siiville" -projektin tarkoituksena on antaa lastenkodin lapsille mahdollisuus kokea ja harjoitella perheenomaista elämää. Kirkkomme omistamassa asunnossa lapset voivat viikonloppuisin yhdessä ohjaajien kanssa viettää aikaa, oppia Raamatua ja isommat lapset myös harjoitella itsenäistä

Inkerin kirkon miesenergiaa. Lasten ja nuorten leirit saattavat vetää kerhollaan jopa yli sata innokasta leiriläistä.



elämää. Toiminnasta on saatu hyviä kokemuksia. Kun lapset kasvavat ja jättävät lastenkodin, heidän suhteensa kirkkoon säilyy. (Luuk. 18:16)

Rakkaus ilmenee asenteessamme kaikkein köyhimpiin. Joskus minulta kysytään, joko meidän pian on mahdollista siirtyä taloudelliseen omavaraisuuteen. Yksi työmme periaate on rakkaus köyhiä kohtaan. Sen tähden omavaraisuus on vaikea asia. Inkerin kirkko on alueellisesti hyvin jakautunut ja seurakunnatkin ovat erilaisia. Pietarin alue on yhdenlainen, syvällä Venäjällä ja Siperiassa olevat seudut ovat täysin toisenlaisia. Joskus leireillemme tulee sellaisia lapsia ja nuoria, joiden perheille meidän on löydettävä taloudellista tukea. Heille itselleen se on mahdotonta. Pyrimme osoittamaan Jumalan rakkautta myös taloudellisen tuen kautta niin paljon, kuin mahdollista. (Jaak. 2:5)

Kerron yhden esimerkin. Meillä oli kesällä leiri ja silloin oli erittäin kuuma. Huomasin, että yhdellä teini-ikäisellä pojalla oli hellesäähän liian lämpimät kengät. Kysyin, miksi hän ei pidä kevyempiä kenkiä, johon hän vastasi: "Minulla ei ole muita." Menimme kauppaan ja ostimme pojalle hyvät kesäkengät. Sanoin, että ne ovat hänelle lahja Jeesukselta. Nyt tämä nuori on mukana yhdessä Inkerin kirkon seurakunnassa ja auttaa siellä.

Rakkaus ilmenee opetuksessamme. Kiinnitämme paljon huomiota lasten ja nuorten opettamiseen. Jos kirkko ei opeta heitä, sen tekee maailma, jonka hallitsija on Saatana. Haluam-

me, että lapset ja nuoret oppisivat tuntemaan Jumalan Sanaa ja siten voisivat seurata Kristusta ja kykenisivät hengellisesti erottamaan hyvän ja pahan. Ohjaamme ja kasvatamme lapsia. (Snl. 22:6)

Rakkaus ilmenee mahdollisuudessa palvella. Kasvettuaan monet teini-ikäiset ovat halukkaita auttamaan kirkon palvelutyössä. He haluavat toimia isosina, ohjaajina, pyhäkoulun opettajina ja apulaisina nuortenilloissa. Jotkut jopa unelmoivat lapsesta lähtien tulevaisuuden pastoriksi. Osoitamme rakkautta siten, että annamme ilman poikkeuksia kaikille mahdollisuuden kokeilla palvelua. Näin jatkamme niiden Raamatun tärkeiden periaatteiden opettamista, joita nuoret tulevat tarvitsemaan käytännön elämässään. (1. Kor 1:27)

Rakkaus ilmenee mahdollisuudessa palata takaisin. Tämä on arvokkain osa Jumalan rakkautta työssämme. Niin alas tai kauaksi synnin houkuttelemana ei voi joutua, etteikö Jumala kutsuisi takaisin anteeksiannon ja armon alttarille. On olemassa toinen mahdollisuus. Maailma ei sitä anna, mutta Jumala antaa.

Haluamme välittää lapsille ja nuorille sen ajatuksen, että vaikka heidän elämässään tulisi joskus vaihe, jolloin heillä ei ole paikkaa minne mennä, kirkko on aina olemassa. Sinne voi ja tulisi palata takaisin. Siellä odotetaan valmiina sanomaan: "Me rakastamme sinua, tervetuloa kotiin." (2. Tim. 2:13)

INKERIN KIRKON LAPSI- JA NUORISOTYÖN TOIMIKUNTA

- tukee seurakuntien lapsi- ja nuorisotyötä
- järjestää kaikille yhteisiä tapahtumia
- koordinoi lapsi- ja nuorisotyöntekijöiden kouluttamista

Osa-aikaiset työntekijät:

- johtaja Veronika Shutova
- nuorisopastorit Aleksei Krongolm ja Konstantin Subbotin
- ohjaajat Serafima Tshernysheva, Heli Kuukauppi, Dmitri Zhukovskij ja Anna Ruha
- Elämän siiville -projektin koordinaattori Valerija Aleksandrova

Jos haluat tukea Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyötä Venäjällä, ota yhteyttä rovastikuntakoordinaattori Jukka Paanaseen: paananen71@gmail.com tai puh. +7 911 986 7453.



Uudet nuorisotyöntekijät siunattiin Keltossa tammikuussa. Opettajiansa keskellä alboissaan vas. Darja Rylina, Heli Kuukauppi, Sima Tshernysheva ja Vakil Musin.

Koulutuksella intoa ja valmiuksia lapsi- ja nuorisotyöhön

Jumalan palvelemiseen omistautuvien nuorten opettaminen on kuin ottaisi haltuunsa palavan kynttilän. Jotta se valaisee kirkkaasti, sitä on käsiteltävä varovasti ja vastuuntuntoisesti.

Yhteistyöllä alkuun

Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyöntekijöiden koulutus alkoi nykyisen Teologisen Instituutin ja lähetystyöntekijöiden yhteistyönä. Aluksi lähetystyöntekijät **Terhi** ja **Pentti Smeds** suunnittelivat opetusohjelman ja yksittäiset oppitunnit. Nyt työ jatkuu Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön toimikunnan alaisuudessa.

Vuosien varrella opettajakunta on laajentunut. Mukana on yhä enemmän omia nuoria, jotka ovat aikanaan opiskelleet kursseillamme ja saaneet jo käytännön kokemusta työstä joko omissa seurakunnissaan tai lapsi- ja nuorisotyön toimikunnassa. Lähetystyöntekijät ovat edelleen taustatukena ja osallistuvat opettamiseen, kun on tarvetta.

Monipuoliset taidot koulutuksesta

Joka toinen vuosi rekrytoimme aktiivisia nuoria kursseille. Pidämme heille kuusi viikon mittaista opetuskokouksia kahden vuoden aikana. Kurssilla opiskelijat syvennyvät teologisiin ja eettisiin aiheisiin, sekä käytännöllisiin kysymyksiin, joita he tulevat työssään kohtaamaan. Viime tammikuussa kurssilta valmistuneet nuoret opiskelivat Raamatun ja luterilaisen opin lisäksi mm. sielunhoitoa, draamaa ja erilaisista ongelmista kärsivien nuorten kohtaamista.

Opetusjaksojen välillä opiskelijat keskittyvät kurssilla annettuihin kotitehtäviin ja tekevät käytännön työtä seurakunnissaan. Koulutuksen lopussa sekä teoria- että käytännön

taidot testataan kokeissa. Jos kaikki sujuu hyvin, opiskelijat siunataan lapsi- ja nuorisotyöhön omiin seurakuntiinsa. Yleensä he eivät tule saamaan palkkaa työstään, vaan toimivat vapaaehtoisina.

Koulutus ei pääty kurssin suorittamiseen. Lapsi- ja nuorisotyön toimikunta kutsuu seurakunnissa palvelevia lapsi- ja nuorisotyöntekijöitä myöhemmin erilaisiin seminaareihin kehittämään omia taitojaan. Niitä järjestetään sekä Teologisessa Instituutissa Keltossa että rovastikunnissa. Siten yritämme tukea työntekijöitä. Jotkut kurssimme käyneet jatkavat opiskeluaan myöhemmin Teologisen Instituutin muilla kursseilla.

Valmiina työhön

Viimeisen kurssin päätti 6. tammikuuta 2014 viisi uutta nuorisotyöntekijää, joista neljä siunattiin työhön seurakuntiin. Kurssin aloitti kymmenisen henkeä, mutta osa keskeytti opinnot.

Tammikuun alussa Keltossa oli nuortenleiri ja samaan aikaan kurssilaisten viimeinen opintoviikko. Tänä vuonna he esittelivät lopputöitään leirillä. Sekä leiriläiset että opettajat saivat esittää heille kysymyksiä. Kurssilaiset olivat valinneet aiheensa itse. Ne olivat mielenkiintoisia ja koskettivat tematiikaltaan nuoria, esim. vegetariaanisuus kristittyjen keskuudessa.

Toivomme valmistuneille rohkeutta, viisautta ja iloa omassa tärkeässä tehtävässään ja rukoilemme heille hengellistä kasvua.

*Teksti: Veronika Shutova, Anna Ruha
Suomennos: Kristiina Paananen*



Vastahakoisesta teinistä kirkkoherraksi

Teksti: Liliann Keskinen

Kuva: Kristiina Paananen

Pyhän Marian seurakunnassa Pietarissa pidettiin jännittävät kirkkoherranvaalit viime joulukuussa. Äänet jakautuivat 57-46 Mihail Ivanovin hyväksi. Vastaehdokkaana oli seurakunnan toinen pastori, Aleksei Uimonen.

Mihail Ivanov (33) on opiskellut Kelton Teologisessa Instituutissa sekä Pietarin kristillisessä akatemiassa, josta hän tulee valmistumaan teologian maisteriksi vuonna 2015. Ivanov vihittiin diakoniksi v. 2007 ja papiksi v. 2009. Samana vuonna piispa **Aarre Kuukauppi** kutsui hänet palvelutyöhön Pyhän Marian seurakuntaan.

Lahjomalla uskontielle

Tuore kirkkoherra on kotoisin Pietarista, ei-uskovasta perheestä. Hänet vei teini-ässä kirkkoon kuusi vuotta vanhempi isovelji, joka oli alkanut käydä ortodoksikirkossa.

Mihail ei innostunut jumalanpalveluksista, joissa hänen oli vaikea seistä. Veli ei luovuttanut, vaan vei hänet luterilaiseen Mikaelin kirkkoon, jossa oli mahdollista istua kuulla Jumalan Sanaa. Aluksi sekin oli vaikeaa. Isoveli yritti myös kotona saada Mihailin sanankuuloon.

- Veli lahjoi minut laskimella, jotta voisi yhteisessä huoneessamme kuunnella kristillisiä radio-ohjelmia. Pakostakin niitä tuli kuunneltua, niin kuin veli oli juoninutkin, Mihail kertoo hymyillen.

Saatuaan veljeltä lahjaksi myös Uuden Testamentin, alkoi sana tehdä tehtävänsä ja usko vähitellen kasvaa. Mikaelin seurakunnan jumalanpalveluksista tuli luonnollinen osa sunnuntai-päiviä. Mihail alkoi kutsua sinne myös ystäviään.

Kutsumus hahmottuu

Nuori kristitty kävi välillä toisessa protestanttisessa seurakunnassa, jonka emotionaalisuutta korostava usko näytti aluksi houkuttelevalta. Sitten hän koki, että luterilaisuus on raamatullisempaa ja palasi Mikaelin seurakuntaan.

- Mikaelin seurakunnalla ja sen edesmenneellä kirkkoher-

ralla, **Sergei Preimanilla**, oli tärkeä rooli uskontielläni, Ivanov sanoo.

Vuonna 2000 Mihail Ivanov konfirmoitiin, ja vähitellen hänelle annettiin seurakunnassa opetustehtäviä. Nykyisen kirkkoherran, **Sergei Tatarenkon**, toistuvista kehotuksista Mihail lähti opiskelemaan papiksi v. 2005. Arkipäivät kuluivat Teologisessa Instituutissa, viikonloput opitun käyttöön laittamisessa Mikaelin seurakunnassa.

Rakkaaksi tullut seurakunta

Mihail ajattelee, että Pyhän Marian kirkko on lahja Jumalalta ja sitä on käytettävä ahkerasti. Kirkossa pidetään raamattutunteja, jumalanpalveluksia, luentoja, konsertteja ym.

- Seurakuntamme on elävä ja ihmisillä on halu tulla yhteen myös arkisin. Seurakuntalaiset haluavat ottaa vastuuta ja antaa jotakin itsestään, Mihail iloitsee.

Kasvua saajista antajiksi todistaa myös seurakunnan kirjanpito. Viime vuonna seurakunnan toimintaan tarvittavat varat tulivat ensimmäistä kertaa omalta seurakunnalta. Sitä edelsi kulu- jen uudelleen arviointi ja supistukset. Lähtökohtana oli ajatus, että seurakunnan taloudellinen itsenäisyys on sen hengellisen kasvun perusta. Näin kasvaa seurakunnan tietoisuus siitä, että ”tämä kirkko on meidän ja meidän on myös vastuu siitä”. Mihail toivoo kuitenkin, että myös ulkomainen tuki seurakunnalle jatkuisi, sillä taloudellinen tilanne on edelleen hyvin tiukka. Jos ja kun Pyhän Marian seurakunta vahvistuu taloudellisesti, se voi auttaa naapuriseurakuntiaan.

Mihail iloitsee seurakunnastaan. Hän puhuu siitä rakkaudella ja päämäärätietoisesti. Tehtävässään hän kokee tarvitsevan rakkautta ja viisautta. Virkaanasettajaisissaan hän pyysi seurakuntaa rukoilemaan puolestaan, jotta kykenisi hoitamaan oikealla tavalla paimenen virkaansa.



Veronika (Nika) ja Viktoriya (Vika) Shutova ovat 29-vuotiaat kaksoissisaret, jotka ovat nuoresta iästään huolimatta jo kokeneita Inkerin kirkon työntekijöitä. Nika johtaa Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyötä, Vika Viipurissa sijaitsevaa lasten turvakoti Di-konia. Nika on psykologi ja Vika ambulanssilääkäri. Toinen hoitaa enemmän ihmisten sielua, toinen ruumista.

Inkerin kirkon vauhdikas tehokaksikko

nauttii työstään lasten ja nuorten parissa

Mutta kumpi on kumpi? Varsinkin lapsena tyttöjä oli vaikea erottaa toisistaan. Ei ihme, että opettajat tulivat monesti huijatuiksi. Yhden munasolun kaksosina he aistivat toisiaan hyvin vahvasti. Pienenä jopa niin, että jos päiväkodissa toinen heistä vietiin eri huoneeseen, molemmille nousi lämpö. Vielä aikuisinakin he pitivät tiiviisti yhteyttä toistensa kanssa. Käynnissä on “jatkuva dialogi”.

Nika on eteenpäin katsova strategi, **Vika** toimii enemmän vaiston varassa. Nikaa kiinnostaa tieteen tekeminen, asioiden tutkiminen ja kirjoittaminen. Vika on käytännön ihminen, joka suorittaa tenttejä saadakseen parempaa palkkaa. Olemme kuin yksi ihminen, joka puolitettiin, Nika summaa. Yhteistä heissä on Jumalalta saatu johtamisen lahja, joka on molemmilla ahkerassa käytössä.

Kodin perintö

Vika ja Nika kävivät syntymässä Jakutiassa, Itä-Siperiassa, josta äiti oli kotoisin. Enimmän osan elämästään kaksoset ovat asuneet Pietarissa ja Viipurissa. Vanhemmat olivat venäläisiä, äidin suvussa virtasi myös romaniverta. Perheeseen kuului li-

säksi kuusi vuotta vanhempi veli, jonka kanssa tytöillä on edelleen läheiset välit.

Äiti oli myyjä. Isä työskenteli autonkuljettajana ja oli ammattitason nyrkkeilijä. Myös muu perhe harrasti liikuntaa: äiti tanssi balettia, veli nyrkkeili ja tytöt harrastivat judoa. 1990-luvun vaikeissa oloissa vanhemmat yrittivät antaa lapsilleen parhaan mahdollisen. Perheessä vallitsi rakkaus ja anteeksianto. Vanhemmat opettivat katsomaan maailmaa ja toisia ihmisiä. Vanhemmiltaan kaikki sisarukset ovat perineet ahkeruuden ja eläinrakkauden.

Musiikki avasi tien kirkkoon

Isovanhempien kotona oli ikoneita ja tytöt kastettiin jo pieninä. Lapsuuteen ei kuulunut kirkossakäynti tai rukoileminen, mutta Jumalan olemassaolo oli itsestäänselvyys.

Viipurin luterilaiseen seurakuntaan tytöt päätyivät 15-vuotiaina. Kuultuaan, että Vika soittaa kitaraa, eräs tyttö kutsui hänet nuorteniltaan. Kaksosista toinen sai kutsun, mutta kirkkoon mentiin yhdessä - tietenkin. Soittamisesta vain ei tullut mitään. Laulut olivat Vikalle vieraita, eikä siihen aikaan vielä ollut lau-

Nikan (vas.) haaveena on kirkon oma päiväkoti ja koulu. Vika haaveilee siitä, että laitospaikat lasten kodit lakkautettaisiin ja niiden tilalle tulisivat sijaisperheet. Kuva: Lapsi- ja nuorisotyön arkistot



Yllä: Vika johtaa viipurilaista People of Gospel -kuoroa ja nauttii laulamista.

Alla: Nika voi toteuttaa itseään johtaessaan Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyötä.

Kuvat: Kristiina Paananen



lukirjoja nuotteineen. Kutsu olikin tarkoitettu koukuksi, johon sisarukset tarttuivat.

- Vanhemmamme suhtautuivat aluksi kielteisesti luterilaisessa seurakunnassa käymiseen. Olimme teini-iässä vaikeita ja jouduimme tekemisiin miliisin kanssa. Kun vanhemmat sitten huomasivat, että kirkossakäynnin myötä muutuimme ja opiske- lu alkoi sujua paremmin, heidän asenteensa muuttui myönteisemmäksi, sisarukset muistelevat.

Lähikuvassa

Samaisen viipurilaisen tytön kutsusta Vika ja Nika päättivät osallistua Keltossa järjestettyyn isoon nuorisotapahtumaan. Työissä riitti virtaa edelleenkin ja heistä valitettiin lähetystyöntekijäpari **Pentti** ja **Terhi Smedsille**, jotka työskentelivät siihen aikaan Inkerin kirkossa. Smedsit esittivät tytöille kutsun rippikoululeirille, josta tuli käänteentekevä molempien elämässä. He tulivat leirillä uskoon.

- Olemme siskon kanssa erilaisia. Vika tuntee enemmän, minä ajattelen. Sen takia Jeesus kosketti minua oppitunneilla. Ymmärsin, että Hän on. Vika kohtasi Jeesuksen ennen konfirmaatiota, kun hän koki, että Jeesus on, Nika selvittää.

Tytöt ovat yhä kiitollisia siitä, että rippikoulussa puhuttiin paljon Raamatusta, Jeesuksesta ja elävästä uskosta. Pentti ja Terhi Smedsiä he pitävät hengellisinä vanhempinaan ja sanovat olevansa heidän työnsä hedelmiä Inkerin kirkossa.

Opiskelijoiden suruvuodet

Ylioppilaaksi tulonsa jälkeen sisarukset aloittivat 16-vuotiaana opiskelun ja samalla työnteon opintojensa rahoittamiseksi. Vika lähti Jakutiaan lääketieteelliseen, mutta jatkoi opintojaan jo vuoden päästä Viipurissa. Hän valmistui v. 2008 ambulanssilääkäriksi. Nika luki sinä aikana Pietarin Herzenin yliopistossa psykologiaa. Hän on gradua vaille valmis psykologian maisteri. Lisäksi hän valmistui viime vuonna teologian maisteriksi Inkerin kirkon Teologisesta Instituutista.

Kumpikin tiesi valinneensa oikean alan ja opinnot sujuivat hyvin. Mutta iloinen opiskeluaika muuttikin suruvuosiksi. Reilun kahden vuoden aikana heiltä kuoli neljä lähisukulaista, vanhemmat mukaan lukien. Kaksosten ollessa 21-vuotiaita, äiti sai yllättäen sydäninfarktin ja menehtyi siihen. Jo ennen sitä isä oli halvaantunut ja sisarukset joutuivat kolmesta huolehtimaan hänestä. Vain kahden ja puolen vuoden päästä äidin kuolemasta isäkin kuoli.

- Näiden vuosien aikana suhteeni Jumalaan muuttui, Nika kertoo. Äidin kuolemaan saakka luulin, että Jumala antaa kaiken, mitä pyydämme. Sitten tuli puhelinsoitto, että äiti makaa lattialla eikä hengitä. Rukoilin paikalle mennessäni, että hän virkoaisi, mutta ihmettä ei tapahtunutkaan.

Nika sai Terhi Smedsiltä tekstiviestissä lohduttavat sanat Psalmista 139, jossa mm. sanotaan: *Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päiväkkään, olivat kaikki päiväni jo luodut.*

- Jos aikasi loppuu, se loppuu. Ymmärsin, että Jumala voi sanoa myös ”ei”. Hän ei silti jätä meitä. Jumala ei ota meiltä vaikeuksia pois, vaan on niissä kanssamme. Tämä on mielestäni kristillisen elämän suurin arvo. Psykologina haluan jakaa ihmisten kanssa ajatusta, että Jumala ei hylkää. Hän opettaa ja muo- vaa meitä, jos annamme Hänen tehdä niin. Jotta näin tapahtuisi, on mentävä vaikeuksien läpi.

Päämäärätietoiset haaveilijat

Vika ja Nika ovat molemmat opiskelleet Keltossa nuorisotyötä. Aluksi he työskentelivät lapsi- ja nuorisotyön toimikunnassa vapaaehtoisina. Vuonna 2009 Nikasta tuli toimikunnan uusi johtaja. Hän pitää työstään ja saa siitä paljon iloa. Nika haluaisi, että Inkerin kirkossa olisi vahvaa nuorisotyötä. Ja myös, ettei tarvitsisi aina miettiä, miten kaikki työ rahoitetaan.

Taloudellisista syistä hän toimii psykologina kirkon ulkopuolella myymällä omia palveluitaan kouluttajana. Nika on omimillaan juuri työssä ja haluaa toteuttaa itseään ammattinsa kautta. Hän aikoo jatkaa opintojaan tohtoriksi asti ja suunnittelee kirjojen kirjoittamista.

Vika jatkaa ambulanssilääkärinä, vaikka hänestä tuli viime keväänä Dikonin johtaja. Hänelle lääkärin ammatti on keino ansaita elanto. Hän haaveilee laulamisesta. Ei julkisuuden halusta, vaan voidakseen omilla tulkinnoillaan osoittaa laulujen syvyyttä. Nuorempana Vika ei päässyt musiikkikouluun, koska ei osannut laulaa. 18-vuotiaa-

na hänelle selvisi, että Jumala kutsuu häntä valtakuntansa työhön ja hänen mielestään varustukseen olisi pitänyt kuulua myös laulamisen lahja. Hän rukoili sitä ja Jumala vastasi. Siitä lähtien hän on laulanut ja viimeiset viisi vuotta jopa johtanut kuoroa.

Kaksoset ovat asuneet vasta pari vuotta eri osoitteissa - Vika Viipurissa, Nika Pietarissa. Yhdessä he unelmoivat Nikan omistamasta talosta, jossa hän voisi emännöidä vieraita. Vika ei tykkää kokkailusta ollenkaan, mutta ilta hyvän ruoan ja ystävien kanssa filosofoiden on molemmista ihanaa. Tilauksessa molemmilla on oma perhekin, sitten joskus.

Teksti: Liliann Keskinen

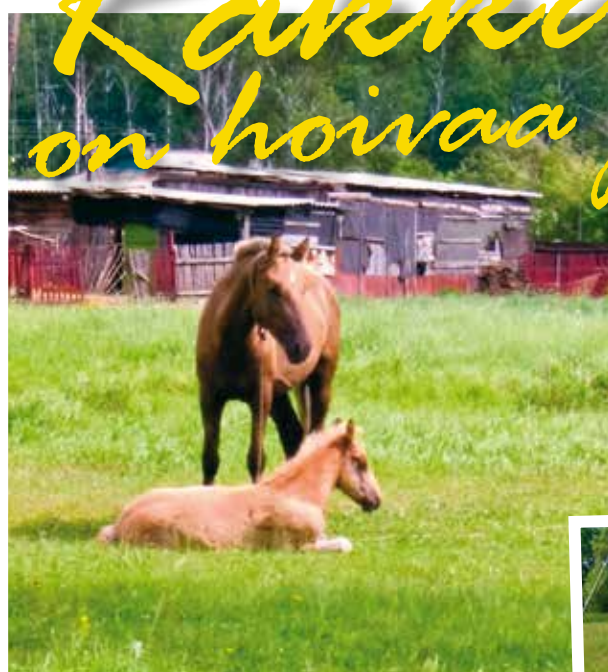
Haluamme kertoa ihmisille, että kuolla ilman Jumalaa on kauheaa, mutta niin on myös elää ilman Häntä, toteavat Vika (vas.) ja Nika Shutova.

Kuva: Liliann Keskinen



Lapsi- ja nuorisotyötä Siperiassa

Rakkaus on hoivaa ja hellyyttä...



Teksti ja kuvat: Tarja Vekkeli – Ryttylän Kansanlähetysohjeiston opiskelija, joka kuuluu Siperian rovastikunnassa Omskin seurakunnan kylätyöryhmään



... mutta elämään tarvitaan myös sääntöjä ja rajoituksia. Se, että pelissä on säännöt ja niitä opitaan noudattamaan, takaa kaikille pelaajille turvallisuuden ja mahdollisuuden iloon. Meille kristityille Jumala itse on antanut toimivat säännöt antaessaan kymmenen käskyään. Kirkon lapsi- ja nuorisotyössäkin nuo käskyt kunkin ikä- ja taitotasolle sovellettuina muodostavat pitävän arvopohjan, vahvan perustan lapsen koko tulevalle elämälle. Emmehän me kasvata lapsia itseämme varten, vaan elämää varten.

Mieluisten tehtävien ja vastuun antaminen lapselle ja nuorelle tuo onnistumisen tunteen. Kiitokseksi hyvin tehdystä työstä saatu positiivinen palaute vahvistaa tekijän itsetuntoa ja ohjaa tekoja hyvän suuntaan. Jos aikuinen aina tekee itse, hän ikään kuin ottaa pois onnistumisen ilon, tai ei anna sille tilaisuutta.



Kerhoissa, pyhäkouluissa ja leireillä lapsi oppii paitsi tuntemaan itsensä Jumalan lapseksi, myös kunnioittamaan muita ihmisiä. Näin seurakunta, kristillinen perhe, tukee kodin kasvatus- ja nuorisotyötä. Koko kylä kasvattaa.



Aikuisen ja ohjaajan rooli lapsi- ja nuorisotyössä on yhtä tärkeä kuin kotona vanhempien. "...niin kuin perheenisän tulee ne (10 käskyä) yksinkertaisesti esittää perheväelleen." Samoin hyvä ja aidosti mukana oleva ja välittävä ohjaaja auttaa ja ohjaa lasta - myös ikävissä tilanteissa, joissa tarvitaan napakkuutta. Tärkeää on aina perustella "miksi". Palkinnoksi aikuisena olemisesta aikuinen saa lapselta rakkauden ja yhteyden tunteen. Niin kotona, kuin kerhossakin.

Kesällä 2013 Siperian Omskin alueen Orlovkan kylässä järjestettiin Inkerin kirkon lasten ja nuorten kesäleiri jo kolmannen kerran. Pastori Ivan Laptevin johdolla vapaaehtoiset nuoret ja Omskin seurakunnan oma väki järjestivät jälleen kerran riemastuttavan leirin. Hyvän ja hienosti toteutetun leirin päätyttyä seurakunnan oli helppo jatkaa työtään kylän lasten ja nuorten parissa.

"Hän lupaa armonsa ja kaikkea hyvää kaikille, jotka pitävät nämä käskyt. Sentähden meidän tulee rakastaa Jumalaa, turvautua häneen ja mielellämme elää hänen käskyjensä mukaan."

(Katekismus)



Nuorten ajatuksia palvelemisesta

“PAIKKANI KIRKOSSA”

Ilja Gradov **Nizhni Novgorod:**

Olen osa isompaa kokonaisuutta. Elämäni koostuu yksityiskohdista, joilla on tietty merkitys laajemmassa kokonaisuudessa. Kirkko on yksi osa elämäni ja minulle tärkeä. Se on sieluni koti, jossa kasvan ja aikuistun.

Paikkani kirkossa on palvella Jumalaa. Se tarkoittaa niiden voimien ja lahjojen käyttämistä, mitä Jumala on minulle antanut. Minun kuuluu seurata häntä, oppia tuntemaan hänen tahtoaan ja antamaansa tehtävää.

Paikkani on sama kirkossa ja sen ulkopuolella. Näen itseni matkalla olijana, yhtenä monista kulkemassa kohti vuoren huippua. Matkalla kulkijat auttavat toisiaan. Joku taluttaa jälkeen jääneitä, joku sytyttää nuotion, joku vain hymyilee ja toivottaa toisille hyvää matkaa. Mitä ylemmäksi vuorelle tullaan, sitä enemmän on voimia kulkemiseen ja keinoja auttaa lähellä olevia.

Ajatuksiaan jakaneet nuoret ovat iältään 16-26-vuotiaita. He palvelevat vapaaehtoisina omis-sa seurakunnissaan tai lapsi- ja nuorisotyön toimikunnassa.

Teksti: Veronika Shutova

Kuvat: Lasse Kuukauppi, Lapsi- ja nuorisotyön arkistot

Suomennos: Kristiina Paananen



Viktoria Tshinjajeva **Petroskoi:**

Ihmisen on vaikea löytää paikkaa, jossa voi tuntea olevansa hyväksytty ja ymmärretty. Kaikilla ei ole perhettä tai ystäviä, joiden kanssa jakaa asioitaan. Tulin itse kirkkoon jo aikuisella iällä, ja se on minulle ollut nimenomaan paikka, jossa minut otetaan vastaan ja rakastetaan tällaisena kuin olen. Siksi, että olen Jumalan lapsi, kuten myöhemmin ymmärsin.

Haluan vaalia ensirakkauttani Kristukseen, kuulla ja oppia lisää Jumalasta. Kuullun tulisi muuttua vähitellen käytännöksi, mutta se on vaikeaa. Minun on opittava huomaamaan puutteita elävien ja kärsivien ihmisten, ei ainoastaan kirkon sisällä, vaan ennen kaikkea sen ulkopuolella. On aika kerätä “taivaallisia aarteita”. Saa olla vapaa ihmisten mielipiteistä ja ajatella sitä, miten Kristus toimisi. Haluan oppia rakastamaan niin kuin Hän - ehdoitta.

Margarita Pukkonen **Kelto:**

Minulle kirkko on Kristuksen ruumis eli kaikki kristityt - luterilaiset, ortodoksit, helluntailaiset jne. - joita yhdistää rakkaus Jeesukseen ja hänen lapsiinsa. He ovat saaneet syntinsä anteeksi ja syövät samaa elämän leipää. He jakavat toistensa ilot ja surut. Jos yhden usko horjuu, muut tukevat.

Elämä seurakunnassa antaa minulle toivon siitä, että jos omalle uskolleni tapahtuu jotakin, niin muut auttavat. Ja päinvastoin. Elämä uskossa näyttää sen, miten me ihmiset olemme heikkoja ja tarvitsemme Jumalaa. Ja miten ihmeellistä, että meitä vajavaisia Herra kutsuu ja käyttää omassa suuressa tehtävässään.

Tatjana Golosnova **Raivola:**

Paikkani on siellä, missä tarvitaan työntekijää tai vapaaehtoista. Paikkani on projekteissa, joiden tarkoituksena on evankeliointi ja Jumalan sanan levittäminen. Paikkani on kaikkialla siellä, missä tarvitaan minun taitojani ja lahjojani.

Jos puhutaan kirkosta kristittyjen yhteisönä, paikkani on siellä, missä tarvitaan tukea ja rohkaisua, lohdutusta ja rukousta. Paikkani on niiden rinnalla, joiden usko horjuu tai on sammunut. Ihminen voi itse yrittää määrittää paikkaansa kirkossa omien toiveidensa ja mahdollisuuksiensa mukaan, mutta lopulta vain Jumala voi sen avata.



Serafima Tshernysheva **Kingisepp:**

Jokainen meistä, joka käy kirkossa, ennemmin tai myöhemmin pohtii paikkaansa ja tehtävänsä. Aloitin palveluni Inkerin kirkossa yli neljä vuotta sitten. Kysyin rehellisesti itseltäni, olenko omalla paikallani. Pari vuotta sitten kyselin sitä enemmän kuin nykyään. Lopulta ymmärsin, että paikkani kirkossa on aina väliaikainen.

Jokaisessa tilaisuudessa Jumala antaa uuden paikan, uusia mahdollisuuksia tehdä jotakin muiden ihmisten hyväksi ja heidän kauttaan Hänelle itselleen. Tehtäviä riittää keittiössä auttamisesta nuorteniltojen pitämiseen. Uskon vilpittömästi, että myös pikkuasioissa voi palvella ja toteuttaa sen kautta Jumalan tahtoa. Voin siis olla omalla paikallani, vaikka se vaihtelisikin. Kiitos Jumalalle tästä, sillä silloin palvelemisesta tulee mielenkiintoista.

Aleksandra Lebedeva **Viipuri:**

Sanotaan, että jokaisen tulisi löytää elämässään paikkansa. Entä kirkossa? Kirkkoa voi verrata kivistä tehtyyn taloon, jossa jokainen seurakuntalainen on erillinen kivi. Kuka isompi, kuka pienempi. Se on hyvä. Kaikki eivät voi olla samaan aikaan pyhäkoulunopettajia, eikä seurakunnassa voi olla useita kirkkoherroja. Jokaisella on oltava oma paikkansa.

Minä en ole lapsi- tai nuorisotyöntekijä. Olen seurakuntalainen. Sekään ei ole pieni asia. Tekemistä ja palveltavaa löytyy. Minä autan lapsi- ja nuorisotyössä, jos apuani tarvitaan. Voin tuurata kanttoria, pestä astioita tai luututtaa lattiaa. Se tarkoittaa, että on käytettävissä silloin, kun tarvitaan. Tärkeintä on ymmärtää kirkko perheenä. Tässä perheessä sinulle löytyy aina paikka.

Svetlana Garbyz **Kontupohja:**

Olen käynyt kirkossa kastethestäni alkaen eli kahden kuukauden ikäisestä saakka. Äitini teki nuorisotyötä, kun olin lapsi, ja siksi vietin paljon aikaa kirkossa piirtäen ja keinuen. Kotona minusta oli mukava katsella kuvia lasten Raamatusta. Jumala johdatti minua pyhäkoulusta nuorten toimintaan ja sitten pyhäkoulun opettajaksi.

Alunperin kävin Kontupohjan seurakunnassa, nykyään Petroskoissa. Palvelen pyhäkoulussa kuuden muun opettajan kanssa. En voi sanoa, että tämä olisi minulle jotenkin etuoikeus, tai että olisi hirveän hienoa olla opettaja. Usein tuntuu siltä, etten ole tehtäväni arvoinen. Mutta kiitos Jumalalle siitä, ettemme valitse paikkaamme itse, vaan Hän valmistaa sen meille. Suostumalla johonkin tehtävään sinusta ei tule synnitöntä, melkeinpä päinvastoin; lankeat usein ja kärsit Saatanan hyökkäyksistä. Mutta Jumala kannattelee jokaista palvelutehtävästä riippumatta.

Olga Onujeva **Pitkäranta:**

Jumalalla on suunnitelma meille jokaiselle. Kyse on siitä, seuraammeko sitä, vai toimimmeko oman mieleemme mukaan. Jumala ei tullut kuin tuulen henkäys omaan elämään. Hän valmisti minua ja alkoi näyttää, missä minun pitäisi olla. Hän puhui minulle toisten ihmisten, sanan ja sen palvelun kautta, johon asetti minut. En voi sanoa, että juuri tämä on minun paikkani. Jumala on muuttanut sitä elämäni aikana ja luulen, että muuttaa jatkossakin. Useita vuosia tein lapsityötä Petroskoin seurakunnassa, nyt teen nuorisotyötä Pitkärannassa.

Joku ei ehkä vielä ole löytänyt paikkaansa tai ajattelee, ettei sitä olekaan. Se ei ole totta. Jumala siunaa meitä lahjoillaan, jotta eläisimme täyttä elämää ja huomioisimme toistemme tarpeet. Jumala päättää, missä ja milloin sinua tarvitaan. Jumala on huolehtiva Isä, joka näkee sinulle tarkoitetun hyvän ja kulloisenkin paikkasi. 1. Kor. 15:58.

Onnea ja siunausta!



Inkerin kirkon Teologisesta Instituutista valmistui tammikuun lopulla neljä uutta teologian kandidaattia.

Kuvassa vasemmalta **Denis Tihomirov** (Nizhni Novgorod), **Boris Tshuprov** (Pietari), **Konstantin Subbotin** (Tsheboksary) sekä **Andrei Kuzin** (Nizhni Novgorod).

Toivotamme valmistuneille Jumalan johdatusta ja huolenpitoa tulevissa tehtävissä!

"Minä opetan sinua", sanoo Herra, "minä osoitan sinulle oikean tien. Minä neuvon sinua, katseeni seuraa askeleitasi."
Ps. 32:8

Tilaa Inkerin kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin.

Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuoden 2014 alusta jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hintaa Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
1/89/2014



www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino: Saarijärven Offset

Painosmäärä: 2600
Rek.numero: 77-9428
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaukseen muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi
Lapsi- ja nuorisotyön arkistot

Välähdyksiä Venäjältä

Seisot sillalla ja katselet veteen. Tutkiskelet himmeitä silmiä ja raollaan olevaa suuta heijastuksesta. Näetkö muuta kuin kasvosi? Haluaisitko nähdä enemmän, syvemmälle?

Veden kalvossa näet kasvosi, lähimmäisessä sydämesi (Snl. 27:19). Niin usein unohdumme tuijottamaan itseämme. Emme huomaa, että toinen ihminen saa meissä nousemaan sellaisia tunteita tai käyttäytymistä, jotka kertovat meistä paljon enemmän kuin kuva, jonka itse haluaisimme luoda itsestämme. Se on enemmän kuin pintaheijastus, jota on miellyttävämpi katsoa.

Inkerin kirkon nuorisotyössä tapaa monenlaisia ihmisiä. Heidän kauttaan joutuu kohtaamaan myös itseään. Olen suomalainen, mutta kielitaitoni ja kulttuurin tuntemukseni auttavat minua ymmärtämään venäläisiä työtovereitani sekä niitä nuoria, jotka käyvät Inkerin kirkon tapahtumissa. Kielen ja kulttuurin hallitseminen ei kuitenkaan takaa toisen ihmisen saavuttamista. On tahdottava nähdä toisesta muutakin kuin ulkokuori. Ratkaisevaa on se, uskaltaako kohdata itsensä toisessa ihmisessä. Rohkeneko ottaa sen riskin, että hän paljastaa minusta jotakin, mitä en yksin ole itsessäni havainnut?

Inkerin kirkon nuorten tapahtumissa puhuttelee se ikäskaala, joka niihin osallistuu. Suomessa leirit kohdistetaan usein tietyille ikäryhmälle; lapsille, varhaisnuorille, nuorille tai nuorille aikuisille. Näin on Inkerin kirkossakin, mutta käsite "nuoret" on joustava. Järjestimme joulun 2013 alla pikkujoulut. Kutsussa luki, että tilaisuus oli 13-30 -vuotiaille. Yhtenä kesänä päätimme järjestää erikseen varhaisnuorten leirin, jotta lastenleirin paisunutta osallistujamäärää saataisiin hieman laskettua. Kävi kuitenkin

niin, että varhaisnuorten leirille tulijat osallistuivat vielä myöhemmin kesällä joko lasten- tai nuortenleirille.

On ihailtavaa, kuinka eri-ikäiset nuoret tulevat toimeen keskenään. Aina se ei ole helppoa. Meidän on vaikea peilata itseämme niiden kautta, jotka ovat erilaisia kuin me. Kuulin kerran erään nuoren sanovan: "Minä vihaan kaikkia - - - (eräs Venäjän vähemmistökansallisuuksiin kuuluva ryhmä)". Hänellä oli lausahdukselleen omat syynsä. On silti surullista, että toisen kohtaaminen on tullut niin ylitsepääsemättömäksi, ettei voi kuvitellakaan löytävänsä toisesta mitään hyvää. Tällainen lausahdus heijastaa sitä, joka on sen vuodattanut.

Jeesus oli valmis kohtaamaan jokaisen. Hän söi syntisten kanssa ja kuoli syntisten puolesta. Jos uskallamme peilata itseämme Hänen lävitseen, näemme syntisyytemme ja oman voimattomuutemme syntiä vastaan. Samalla näemme, että syntinen sydämemme on verhottu armoon ja Jumala on tehnyt meistä jokaisesta erityisen.

Jokainen nuori on erityinen, jokaisella on oikeus tulla kohdatuksi. Miten vaikealta se joskus tuntuukaan, varsinkin silloin, kun toisen käytös äräyttää tai vaikkapa puhetapa ei miellytä. Uskaltaisiko nostaa katseensa veden pinnasta ja katsahtaa lähimmäiseen? Uskaltaisiko tehdä sen, vaikkei itse ole valinnut häntä lähimmäisekseen ja siitä huolimatta, että saattaa joutua kohtaamaan oman sydämensä hänen kauttaan?

Teksti: Anna Ruha - Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön toimikunnan työntekijä

Kuva: Kristiina Paananen

Nuorten kristillistä Vybor -lehteä tekee Venäjällä vapaaehtoisten nuorten ryhmä. Oikealla vastaava toimittaja Maria Savitskaja.



Mukana mediassa

L

ähes viisi vuotta sitten suomalaiset ystävämme kristillisestä Nuotta -lehestä päättivät laajentaa nuorten mediatyötä Inkerin kirkkoon. Niin sai alkunsa venäjänkielinen Vybor -lehti. Näiden vuosien aikana me olemme opetelleet monia asioita: eri kansojen välistä ystävyyttä, materiaalin jakamista toistemme kanssa, ideoiden vaihtamista ja teknisten taitojemme kehittämistä. Olemme muodostaneet pysyvän venäläisen työryhmän, jonka voimin on julkaistu jo kolme Vyborin numeroa. Meillä on useita piirtäjiä, kirjoittajia ja ammattitaitoisia tekstien editoijia apunamme.

Mediatyömme ei rajoitu ainoastaan lehteen. Nuoret heijastavat aina kulloistakin aikaa ja heidän kiinnostuksensa kohteet muuttavat työtapoja, joskus jopa työn suuntaa. Nykyään kaikilla on pääsy internetiin. Kaiken verkossa tarjolla olevan tarpeettoman ja jopa vaarallisenkin tiedon keskellä on tärkeää antaa nuorille mahdollisuus löytää se lähde, jossa he voivat löytää elämänsä oikean suunnan. Vybor -lehden nettisivuilla toimittajamme kirjoittavat siitä, miten voi kuulla Jumalan ääntä, seurata häntä ja elää hänen kanssaan kaikissa elämän muutoksissa.

Nuorten talvileirillä Keltossa on tullut hyväksi perinteeksi

järjestää videokuvauksen opetusta. Nuoret tulevat tälle leirille monista eri kaupungeista. Halukkailla on mahdollisuus opetella videoiden kuvaamista ja materiaalin editoimista, jotta he voivat kehittää tämäntapaista työmuotoa omissa seurakunnissaan.

Tänä vuonna tuloksena oli humoristisia leiriläisten haastatteluita. Oli hienoa, miten kiinnostuneita osallistujat olivat työstä ja tekivät kaikki haastattelut itsenäisesti. Toivon kovasti, että nuorten mediatyö Inkerin kirkossa voisi myös tulevaisuudessa kehittyä.

Työmme taloudellinen tuki tulee tällä hetkellä kokonaan Suomesta. Olemme yrittäneet kääntyä omien seurakuntiemme puoleen ja pyytää niitä keräämään kolehteja lehteamme varten, mutta toistaiseksi se ei ole tuottanut tulosta. Jollei rahaa tule, vaihtoehtona on kokonaan verkkoon siirtyminen, jolloin myös lehti tullaan julkaisemaan ainoastaan sähköisenä versiona. Siten rahan puute ei estä kehittämästä projektiamme. Tärkeintä on, että lehden tekijöillä säilyy mielenkiinto ja halu jatkaa.

Teksti: Maria Savitskaja - Vybor -lehden vastaava toimittaja Suomennos ja kuva: Kristiina Paananen